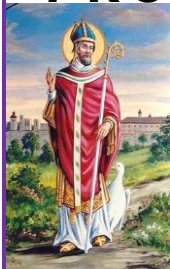

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

JUBILEJNÝ ROK SVÄTÉHO MARTINA, PATRÓNA NÁŠHO BISKUPSTVA

2016 - 2017

Svätý Martin, oroduj za nás.

Týždeň 51.

DNES: ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA

19. 12. 2016 - 25.12. 2016

„Bud'te svätí, lebo ja som svätý.“ (1Pt 1, 16)

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 19. 12. 16	FÉRIA	+Anastázia Kuno- chová(30. deň)	17.00	16.30	
UTOROK 20. 12. 16	FÉRIA				
STREDA 21. 12. 16	FÉRIA	+ rod. Janidžárova, František Babinský, Dalibor Špitál	17.00	16.30	
ŠTVRTOK 22.12. 16	FÉRIA				
PIATOK 23. 12. 16	FÉRIA	+ Emília a Peter Líška	7.00		
SOBOTA 24. 12. 16	ŠTEDRÝ DEŇ - VIGÍLIA NARODENIA PÁNA	Na úmysel	24.00		
NEDEĽA 25. 12. 16	SLÁVNOSŤ NARODENIA PÁNA, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		Jasličková pobožnosť o 14.00

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 19. 12. 16	FÉRIA				
UTOROK 20. 12. 16	FÉRIA	+ rod. Somorčíkova, Kušnierikova	17.00	16.30	
STREDA 21. 12. 16	FÉRIA				
ŠTVRTOK 22.12. 16	FÉRIA	+ Pavol, Paulína, Elena Jurky	17.00		
PIATOK 23. 12. 16	FÉRIA				
SOBOTA 24. 12. 16	ŠTEDRÝ DEŇ - VIGÍLIA NARODENIA PÁNA	Na úmysel	24.00		
NEDEĽA 25. 12. 16	SLÁVNOSŤ NARODENIA PÁNA, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Na úmysel	8.30		Jasličková pobožnosť o 13.00

Oznamy: Modlitebná iniciatíva za Európu v rámci predsedníctva Slovenska v Rade Európy.
Tento týždeň sa modlíme za ŠVÉDSKO.

- Ku chorým a prvopiatarom pôjdem v stredu v Babíne od 8,00 hod. vo Vasiľove od 11,00 hod. Ak sú nejakí ležiaci, ktorí si chcú vykonať sv. spoveď treba ich zahlásiť dnes.
- Polnočné sväté omše budú v sobotu o 24,00 hodine v Babíne a vo Vasiľove.
- Prajem vám požehnané Vianočné sviatky plné lásky, pokoja, dobroty a božej milosti. Nech svetlo, ktorým je Kristus ožiari celý váš život a prenikne svojím teplom a svojou žiarou do srdc všetkých ľudí dobrej vôle. Nech posilní v rodinách vzájomnú lásku, porozumenie a dobrotu. Nech všetkých v rodine zjednocuje a naplňa milosrdenstvom a odpustením.
- Upratovanie kostola : Babín : 268 - 285
Vasiľov: Daniela Kytková, Katarína Kytková, Renáta Maťugová,
Zlatica Jurkyová, Antónia Belová, Darina Jurkyová

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nastávajúceho týždňa!

PÁN PRICHÁDZA K NÁM AJ V ČLOVEKOVÍ

Advent možno označiť za cestu. Táto cesta je dvojsmerná. V prvom rade je to cesta Pána Ježiša k nám, medzi nás a do nás. Je to ale zároveň aj cesta každého z nás k Ježišovi Kristovi. Ako Pán Ježiš veľmi túži prísť k nám a žiť s nami a v nás, práve tak sa máme usilovať aj my v advente uskutočňovať pohyb smerom k nemu. Adventný pohyb ústí nielen v stretnutí s ním, ale hlavne v prijatí Krista.

Advent je čas na fúkanie do pohreby túžob v našom srdci, aby sa rozohrel oheň záujmu o Ježiša ... v Slove, v Eucharistii, ale i v ľuďoch, ktorých nám posielala Božia prozreteľnosť do cesty, a Ona niekedy posielala aj ľudí, ktorých nečakáme, alebo skoro ani nechceme stretnúť ... Pán nás denne prekvapuje, ale nikdy nesklamáva, iba zavše skúša a čaká, čo mi na to?!

V *Katechizme Katolíckej cirkvi* sa vyskytuje výraz „totus Christus“ - „celý Kristus“. Tento výraz možno rozumieť vo viacerých významoch. Celým Kristom rozumieme najprv Ježiša ako hlavu a jeho tajomné telo Cirkvi. V tomto zmysle prijať Ježiša Krista celého, znamená prijať aj spoločenstvo veriacich - Cirkvi. *Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal.*“ (Jn 13,20) Alebo: *„Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda. Kto však pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.“* (Lk 10,16)

Prijať celého Krista, znamená prijať aj ľudí, každého človeka za svojho brata alebo sestru. Ved' Kristus sa spojil s každým človekom, keď sa Slovo stalo telom. Prijal za svoju našu ľudskú prirodzenosť. Prijať Krista, znamená teda prijať túto ľudskú prirodzenosť prítomnú v každom človekovi bez ohľadu na farbu pleti, na rasu, na sociálne postavenie, na politické názory a na dokonalosť jeho výzoru, alebo mravov. Aj tu nám zaznieva jeho slovo: *„A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.“* (Mt 18, 5)

O tom, ako sa Kristus stotožňuje s každým človekom na zemi, čítame v jeho podobenstve o poslednom súde: *„Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som počestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.“* Vtedy mu aj oni povedia: *„Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného alebo ako počestného alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?“* Vtedy im on odpovie: *„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“* (Mt 25, 42-45)

Úprimné a pravdivé prijatie Krista nás zaväzuje prijímať každého človeka. Pohrdanie človekom je prejavom nevďačnosti voči samému Bohu a neúctou voči človekovi. Výraz „prijat' človeka“ má bohatý význam. Obsahuje v prvom rade povinnosť správať sa k nemu podľa Božej vôle. Je to predovšetkým prikázanie lásky, ktoré nám káže milovať každého človeka ako seba samého. Je to postoj úprimnej úcty k dôstojnosti každej ľudskej osoby, bez ohľadu na jeho politické, náboženské alebo iné názory. Človek je hodný úcty ešte aj vtedy, keď sa dopúšťa zla a koná nesprávne. Láska k blížnemu zasa znamená všestrannú starostlivosť o materiálne a duchovné dobro človeka. Dá sa zhrnúť do vety: robiť každému dobre a nikdy nikomu zle.

Prijať každého človeka nás zaväzuje postoj k Ježišovi Kristovi a túžba vierou a láskou prijať jeho samého. Neprijali by sme Krista, ak by sme odmietali prijať človeka, s ktorým je Kristus spojený jedinou ľudskou prirodzenosťou.

Smerovanie k človekovi ako potrebu našich čias vyjadril pápež sv. *Ján Pavol II.* vo svojej prvej encyklike *Redemptor hominis*: *„Ježiš Kristus je hlavnou cestou Cirkvi. On je našou cestou „k Otcovi“. A je aj cestou ku každému človekovi. Na tejto ceste, ktorá vedie od Krista k človekovi, na tejto ceste, na ktorej sa Kristus spája s každým človekom, nikto nemôže Cirkvi zastaviť.“*

DUCH SVÄTÝ - POSVÄTITEĽ

Na zavŕšenie diela obnovy človeka a jeho posvätenia poslal nebeský Otec a Syn Boží na Turíce Ducha Svätého, aby uskutočnil plné posvätenie ľudstva. Oprávnene ho nazývame Posvätitelom, lebo jemu pripisujeme dielo prinavrátania Božej podoby človekovi a jeho neustále dokonalejšieho posväcovania. Duch Svätý je Posvätitel', lebo nás posväcuje svojou milosťou. Očisťuje človeka z poškrvny hriechu a prázdnotu duše naplňa svojou prítomnosťou, t.j. Božím dobrom a Božou svätosťou.

Duch Svätý nás posväcuje mnohotvárnymi dotykmi Božej lásky pri počúvaní Božieho slova, pri modlitbe, pri slávení bohoslužieb, ale najmä prostredníctvom svätých sviatostí. Sviatosti používa Duch Svätý ako hlavné nástroje nášho posvätenia. Cez ne, najmä cez Najsvätejšiu Eucharistiu, nám vlieva do srdca Božiu milosť, ktorou sa stávame svätými. Božiu milosť nazývame aj milosť posväcujúca, lebo ňou dostávame do duše Boží život a máme spoločenstvo s Najsvätejšou Trojicou.

V diele posvätenia Duchom Svätým človek nie je iba pasívnym prijímateľom Božieho daru svätosti, ale aktívnym spolupracovníkom. O svätosť sa každý z nás musí pričiňovať otváraním svojej slobody pre pôsobenie Ducha Svätého a prijímaním jeho darov. Treba však povedať, že človek sa dobrým a svätým nemôže stať sám od seba a iba vlastnou príčinnosťou. To hlavné a rozhodujúce na zošľachtení a posvätení človeka je pôsobenie Božieho Ducha. Pekne to vyjadruje verš turíčnej sekvencie: „Kde ty Bože neprídeš, v človeku len prázdno zrieš, škodu spolu s nečnosťou...“

Všetci tí, čo si uvedomujú svoje povolanie k svätosti a nastupujú na cestu sebaoposvätenia, nesmú zabudnúť, že posvätenie a rast v svätosti je možný len čerpaním z prameňa Svätosti, ktorým je Trojsvätý Boh.

Svätý Martin, oroduj za nás.

VIANOČNÝ POZDRAV VERIACIM

Drahí veriaci!

Niekedy nás môže napadnúť otázka, prečo slávime Vianoce? Na slávenie Vianoc máme mnoho dôvodov, ale najhlavnejší je, aby sme znovu zobrali na vedomie Pánovu prítomnosť a prispôbili sa jej. V tomto totiž spočíva viera vo vianočné tajomstvo. „*Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.*“ (Jn 1, 14) V Kristovi je Boh tu, u nás a s nami. Natoľko sme uverili, natoľko to berieme na vedomie a sa podradujeme tejto skutočnosti.

Takto reagovali na Ježišove narodenie aj prví účastníci Vianoc. Dosvedčuje to život Panny Márie, Jozefa, pastierov a všetkých, čo prišli do styku so zvesťou o Ježišom narodení a uverili. Ich život sa rozvíja a uskutočňuje už len pod dojmom tejto skutočnosti. Ježiš je tu. Podľa toho sa správajú, plánujú, žijú.

Naším nešťastím, nedostatkom našej viery je práve opak. V kostole spievame a vyznávame, že sa nám narodil Kristus, že v Ježišovi je Boh tu, medzi nami. Ale v našom živote to skoro ani neberieme na vedomie a ešte menej sa tomuto faktu prispôbujeme. Svoj život organizujeme ako keby tu Ježiša vôbec nebolo.

Preto každoročne znova slávime sviatky Pánovho narodenia, aby sme zobrali živo na vedomie, že Kristus je tu, že žije s nami, býva medzi nami, a hlavne, aby sme sa tejto skutočnosti prispôbili. Podriadme tomuto faktu svoje záujmy, svoj program, podujatia, práce, celý svoj život. Ak je Kristus tu, prispôbme mu náš život v rodinách, naše správanie medzi ľuďmi a všetko naše konanie.

Každé slávenie Vianoc je akoby nové narodenie Krista medzi nami, nové sprítomnenie jeho osoby. Ak nás teda Ježiš týmto novým sprítomnením na oltári ovplyvní, a my sa pousilujeme prispôbiť jeho prítomnosti medzi nami, potom môžeme povedať, že sa pre nás Kristus znovu narodil. Slávenie Vianoc bude tak nielen novým narodením Krista pre nás, ale aj nové narodenie nás pre Krista.

Prežívajme teda tohoročné Vianoce i celý ďalší život v znamení jeho prísľubu: „*Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*“ (Mt 28 ,20)

Želám Vám všetkým plnú vianočnú radosť z Pánovej prítomnosti, aby ste mohli so žalmistom v srdci povedať: „*Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti.*“ (Ž 73, 28)

Marián Pánik, duchovný otec farnosti